

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Quatuor Consequentibus Pertexens, Quae post beatum S. Xaverij
Obitum Soc. Patres ad Dei gloriam in iisdem Prouinciis gessere

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1667

36. De F. Ludouico Mendez.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11445

ligiosæ repulsæ sancta seueritas pepulit, qua videbat offendi multorum pietatem, à quibus ingestas numero grandi pecunias cum repudiaret intactas penitus, dolebant scilicet quod se parum censeret idoneos, à quibus aliquid admitteret. His contentionibus insudans, animo quam neruis robustior, concidit tandem illarum sub onere, & luxata temperie corporis, debilitate summa virium ægrotavit, ob idque à Berzeo reuocatus Goam, vbi tantisper refocillatus est, concionandi resumpsit munus, in quo pergere diu non potuit, nam profluvio sanguinis violento, paucis diebus interijt: porro illinc ipsius obitum quotquot nuntiarunt, illum admirantur, laudantque vt viris inuidendum etiam perfectæ sanctitatis. Ferream qua erat succinctus catenam, in extremis quoque non posuit. Sermo eius omnis, amore cœlestium, accensa cum Deo colloquia, & gratiarum sensus ingens, quod circum tot sibi fratrum numero adstante, comitanteque voris & precibus obiret. Singulis valedixit, suprema verba seorsum singulis reliquit ad stabiliendam in vocationis proposito, & Christi obsequio illorum constantiam, & sacrosanctum Iesu nomen vt mente sic ore assidue versans viuere desit, anni 1553. Augusto mense, quem vt notant veteres literæ duobus post mensibus secutus est, medioque Octobri occubuit. Berzeo Xauerius in Sinas proficiscens hunc substituerat; ad nostrorum in India regimen; & qui tandem huic successus est Melchiorem Nunnium. Sit hic illi pro laudis Epigraphæ, pars prior epistolæ quam de suis in Zeilano rebus, ad nostros in Entropam scribit vbi sui ipsius demissionem exquisitam, narrandis etiam quæ illic gereret, pulchrè significat. Benedictus Deus inquit, Pater D. N. Iesu Christi, qui consolatur nos misericordia sua grandi, vt possimus quoque inuicem consolari, communicandis mutuo eius donis, & communes illi easque immensas gratias simul exsoluamus. Inter illa quibus dignari me voluit, vnum est quod me ad æternas animi erga illum grati testificationes inuiolatè obstringit mei scilicet immerentis atque inutilis in Societatem Iesu cooptatio. Hoc nomen apud me tantum est, vt si mille mihi sint corpora & animæ totidem, non possim ijs eius obsequio insumendis, partem insolubilis nexus rependere; nam me quibuscumque benignitas afficit, haud purem hæc posse aliunde in me proficisci, nisi ex merito, & precibus fratrum ad quorum Societatem pertineo: sit argumento quoddam indignum, nec muneri parem, in has legit, duxitque nationes, vt emptas sanguine Christi Iesu ad eum animas traherem; ad hoc facultate me donauit diuidendi populis verbi sui, populos vero eius audiendi propensa voluntate; præter innumeras opportunitates, plura promerendi, ferendi, sapiendi, & pœnis pluribus mea expiandi peccata vt iure liceat cum sapiente profiteri. *Venerunt mihi pariter omnia bona cum illa.*

Antecesserat hos duos sub finem anni sesquimillesimi quinquagesimi secundi, F. Ludouicus Mendesijs qui ferro barbarorum præciso capiti caritatis suæ promeritus est immortalem coronam. Furebat mos atrox inter

36.
De F. Ludouico Mendez.

inter conterminos Piscariæ reges, vendendi licentibus populationes finitimorum debiliū, velut foret hæc deprædatio, seposita quædam regibus venandi potestas, vendebaturque conceptis ad pretij, & prædarum mensuram diplomatis. His regum muniti literis emptores, pestem conducebant latrocinantium, armatique hunc modo, inde alium, atque alium ex confinibus pagum repente inuadebant, direpto eo, ac dilacerato, in ditionem Regis sui concedebant, diuidebantque cum illo grassationis suæ prædam. Docebat Mendez Christiana mysteria in pago Piscariæ frequenti, cuius incolæ infestis Badagarum incursus pacto tributo redemerant. Sed hic pagus accepta quam dixi prædandi copia, in caput latronum parauit irrumperè à quo fuerat expilatus; ergo incolæ pagi hanc sibi ab latronibus illatam apud Badagas queruntur iniuriam; indignantur Badagæ tributarios suos nulla sui habita ratione pessimè habitos; arma capiunt, & Christianis præsidiariis exscendunt è montibus, latrones occupant securos & incustoditos magnamque de iis stragem edunt. Rex prædationis quam vlciscebantur nundinator cuius facultate suscepta fuerat, ira fremens, inferre Badagis validioribus vindictam non ausus, in Christianos illam vertit, quorum exciti querelis Badagæ latrocinij emptores peremerant. Pagum igitur de media nocte, magno numero, magnis ad necem vocibus ingressi bacchantur in plebem, & primores, promiscua cæde; horum clamor in fugam, & templum alios compellit haud quidem hostilem inhibituos barbariem, sed futuros in Dei manibus ad vtrumque, seu viuere seu mori oporteret. Noctem illam precando Mendez sacra in æde traducens, excipit fugientes, erigit consolatur, vt poscebat, & dabat summi periculi grauitas. Verum hostis, concursu asylum captantes prospiciens, eo conuolat præceps, & multitudinem confertam aggredi veritus, lignorum strue templam cingit, omnes vno incendio perditurus. Hic Mendez pro foribus militi obuiare, rogare, supplex erga Dei domum, erga tot insontes, pueros ferme, feminas, & causæ ignaros quæ vindicabatur, incrudescere ne vellent: quæ dum orat, ferrum precantis faucibus barbarus immergit, eumque deiecit, mox ferro eodem latus fodit, & caput demum palpitantis adhuc & spirantis abscondit. Paucorum quos primus hostium furor obuios habuit pars cæsi, pars saucij. Victores triumphabundi ad Regem suum, Ludouici Mendez rescissum caput ferunt, quartum annum agebat inter Indos, Coulani tres cum P. Lancilloro defudarat; in ora Piscaria quartum; cuius non plus quinque, & viginti diebus in pago vbi occubuit.